

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, СТРУКТУРИ ТА СТИЛІСТИКИ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ

УДК 007:304:659.1

В. П. Грисюк

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Репрезентація сексуальності в українських онлайн-ЗМІ

Грисюк В. П. Репрезентація сексуальності в українських онлайн-ЗМІ. У статті за допомогою методів моніторингу та аналізу визначено, досліджено та описано способи репрезентації контенту сексуального характеру в популярних українських інформаційних інтернет-ЗМІ («Обозреватель», «ТСН», «Сегодня», «Українська правда. Життя», «Platfor.ma», «Gazeta.ua»). До основних способів репрезентації сексуальності в онлайн-медіа віднесено такі: маніпулювання у наданні інформації як факту без оцінок; надання просвітницької інформації (з навчальною метою); надання інформації з позитивною або негативною оцінками; створення дискусії для з'ясування суспільної думки. У статті визначені також негативні аспекти маніпулювання у контексті репрезентації сексуальності.

Ключові слова: *сексуальність, репрезентація, онлайн-ЗМІ, маніпуляція.*

Грисюк В. П. Репрезентация сексуальности в украинских онлайн-СМИ. В статье с помощью методов мониторинга и анализа определены, исследованы и описаны способы репрезентации контента сексуального характера в популярных украинских информационных интернет-СМИ («ТСН», «Сегодня», «Украинская правда. Жизнь», «Platfor.ma», «Gazeta.ua»). К основным способам репрезентации сексуальности в онлайн-медиа отнесены следующие: манипуляция в предоставлении информации как факта без оценок; предоставление просветительской информации, предоставление информации с положительной или отрицательной оценками; создание дискуссии для выяснения общественного мнения. В статье определены также негативные аспекты манипуляции в контексте репрезентации сексуальности.

Ключевые слова: *сексуальность, репрезентация, онлайн-СМИ, манипуляция.*

Hrysiuk V. Representation of sexuality in the Ukrainian online media. In the given paper, the ways of representing sexual content in popular Ukrainian online media («Obozrevatel», «TSN», «Segodnya», «Ukrainian Truth. Life», «Platfor.ma», «Gazeta.ua») with the help of monitoring and analysis method are defined, explored and described. The main ways of representing sexuality in the online media are the following: manipulation of the information representation as an unqualified fact; representation of the educational information (for educational purposes); representation of the information with positive or negative evaluations; creating a discussion for the clarification of public opinion. The paper also defines the negative aspects of manipulation in the context of the sexuality representation.

Keywords: *sexuality, representation, online media, manipulation.*

Сексуальність у медіа є однією з тем, яку вчені у сфері соціальних комунікацій тривалий час намагалися не помічати. Однак за останні десятиліття з'явилося чимало фундаментальних праць європейських та американських дослідників масової комунікації, які наголошують на ряді проблем, що їх потрібно вирішити уже сьогодні. Наприклад, проблема репрезентації сексуальності стала однією з ключових у монографії 2014 року «Сексуалізація медіа: як та чому ми це робимо» доцента факультету журналістики Орегонського університету (США) Д. Мерскін. У передмові до російського перекладу монографії доктор філософських наук з ХНУ ім. В. Каразіна Лідія Стародубцева зазначає, що цьому дослідженні «представлений детальний аналіз сексуальних образів сучасних американських медіа, а також спроба дати відповідь на телеологічне питання: з якою метою сексуальні образи заповнюють медіа-простір» [9, с. 10–11]. Науковиця підсумувала, що головний меседж згаданої

монографії полягає в тому, що «за видимою оболонкою сексуальних образів мас-медіа завжди ховається двуликий Янус суспільства споживання, один лик котрого вглядається у сферу економічного інтересу, а інший – в систему ідеології» [9, с. 10–11]. Наразі, на нашу думку, важливо та актуально простежити, як цей процес відбувається в Україні.

Мета статті – визначити та описати способи репрезентації сексуальності в українських онлайн-медіа. Завдання: 1) дати визначення поняттю «репрезентація», 2) провести моніторинг найпопулярніших українських інформаційних інтернет-сайтів, 3) визначити та класифікувати способи репрезентації контенту сексуального характеру на цих ресурсах.

Насамперед, варто розібрати можливі варіанти дефініцій основних понять. Репрезентація – це процес відтворення отриманої раніше інформації про частину навколишнього світу: річ, явище або особу.

Ключовим (і негативним) фактором репрезентації є спотворення інформації, що відбувається під впливом часу (концепт пам'яті), а також через особливості індивідуального сприйняття, світогляду, соціалізації, виховання, емоційного, психічного і психологічного стану того, хто репрезентує, на момент пізнання об'єкта репрезентації. Термін репрезентація використовуються у різних галузях науки: масовій комунікації, лінгвістиці, філології, культурології, історії, філософії, соціології, мистецтвознавстві та ін. Цей термін походить від латинського *repraesentatio* (від *re* і *praesetare* – уявляти). У французькій мові *representation* означає «відтворення, показ» – представлення когось, чого-небудь і представництво від імені когось, чогось.

У 1983 році у Каліфорнійському університеті (США) почав виходити міждисциплінарний науковий журнал «Representations», у котрому, окрім багатьох інших тем, досліджуються питання тіла, статті та сексуальності. А в журналі «Annales» (1990 р.) під назвою «Світ як репрезентація» вийшла знакова стаття французького історика Роже Шарт'єра. У своїй праці він цитує визначення, взяте зі стародруку французького лексикографа XVII ст. Антуана Фуртьєра «Dictionnaire universel de Furetière» (1727 р.), де поняття «representation» має дві протилежні дефініції – з одного боку, процес репрезентації дає можливість бачити те, що відсутнє, з іншого – це присутність, що демонструє публіці певну річ, явище або особистість [27, с. 1514–1515]. Також на дві рубрики розділена стаття «representation» у словнику «Le Petit Robert» [31, с. 2169]. У першому значенні репрезентація розглянута як субституція («дія, у ході якої за допомогою зображення, фігури, знаку до чийогось відома доходить щось»), у другому – репрезентація – це міметичне нагадування (заміна чого-небудь або когось, дія замість іншого). Ці визначення на перший погляд є непеєднаними, однак для обох характерна ідея заміни, субституції, що, у свою чергу, стає полем для свідомої та несвідомої маніпуляції. Влучне визначення дав й італійський вчений-історик Карло Гінзбург, який пише, що репрезентація – це «інструмент опосередкованого пізнання, який дозволяє побачити відсутній предмет шляхом його заміни "зображенням", що здатне воскресити предмет в пам'яті або "описати" його таким, яким він є» [4]. Тож, як бачимо,

проблема вивчення процесу репрезентації стає гостро актуальною для соціальних комунікацій та науки в цілому.

Отже, репрезентація (з апеляцією до масової комунікації) часто ґрунтується на власному прочитанні, баченні, суб'єктивній оцінці, сформованій у процесі життєдіяльності людини. Фактично будь-який працівник медіа-сфери створює текст та аудіовізуальний контент з уже наявними поглядами та ярликами, за якими живе суспільство, частиною якого він є, у певний історичний період. Втім, ще більш розмитою є дефініція «сексуальності», про репрезентацію якої, власне, і йде мова у цій роботі. Сексуальність тісно пов'язана з мистецтвом та модою. Як правило, у кожній історичній епосі було умовне коло осіб (художники, режисери, політики та ін.), які створювали певну естетичну концепцію, тенденцію, погляд на розуміння сексуальності і пропонували її суспільству. Саме тому ми можемо прослідкувати, як різуче відрізняються репрезентації сексуальності в один і той же час, але у різних народах та культурах. «Ми надаємо речам значення тим, як ми їх репрезентуємо, які слова і сюжети вибираємо для їхнього опису, які візуальні образи використовуємо, які емоції асоціюємо з ними, які цінності приписуємо, тобто, яким чином класифікуємо і концептуалізуємо ці речі», – пише С. Холл. Об'єкти репрезентації не володіють змістом самі по собі, він народжується в процесі інтерпретації та комунікації, кодування чи декодування текстів, а також культурного контексту [29, с. 203].

Поняття репрезентації використовується у науці відносно давно. Цей термін став ключовим у дисертаційних роботах багатьох українських учених: Субота Марина написала дисертацію «Репрезентація соціальної реальності у текстах масової комунікації» [18], Шемякіна Наталія досліджувала «Авторську репрезентацію у мові сучасної французької преси» [21], Брага Ірина визначала «Мовну репрезентацію образу держави у пресі України» [3], Яновська Ганна вивчала «Фреймову репрезентацію іронії в пресі» [25], а Гоц Людмила – «Репрезентацію магії в сучасній медіакulturі» [5]. Крім того, на рівні наукових статей питання репрезентації у схожих до теми нашого дослідження працях розглядали: Масімова Л. Г., Кікоть А., Афанасьєва Л. В., Капак Ю. М., Бавикіна В. М., Маслова Ю. П., Маслова Ю. П., Клепикова О. В., Кабанець Т., Чувашова Д. Д., Білякович Л. М., Лагода О. М. [12], Мудрик-Іванець О. В. [10],

Галуцьких І. [15], Безугла Р. І. [2]. У інших галузях гуманітарних наук репрезентацію досліджували: філософи Корабльова В. М., Клепко С. Ф., Фомічова В. М., Чжан С., соціологи Роздобуцько О. М. [14], Ташенко А. Ю., Яненко Я. В. [24], філологи Федоренко Л. В., Дорошина Л. Ф., Степанюк М. П., мистецтвознавці Головей В. Ю., Сімферовська А. О., Обихвіст М. С., культуролог Грабовська І. [6], лінгвіст Іващенко В. Л., етнічний психолог Сошніков А. О. [16], історик Хом'як О. В. та ін.

Зауважимо, що в українських онлайн-ЗМІ процес репрезентації сексуальності має хаотичний характер. У ході моніторингу сайтів, які за даними рейтингу Similar Web за 2019 рік входять у 15 найпопулярніших в Україні («Сьогодні», «ТСН», «Обозреватель», «Українська правда», «Gazeta.ua»), ми визначили, що наразі існує п'ять способи репрезентації контенту сексуального характеру в інтернет-ЗМІ: 1) маніпулювання у поданні інформації як «фактів без оцінок»; 2) поширення просвітницького контенту сексуального характеру; 3) поширення контенту сексуального характеру з позитивною оцінкою; 4) поширення контенту сексуального характеру з негативною оцінкою; 5) створення дискусії для з'ясування суспільної думки.

Ми провели моніторинг інтернет-сайтів «Сьогодні», «ТСН», «Обозреватель», «Українська правда», «Gazeta.ua» за 2018–2019 роки. У довільному порядку було обрано та досліджено по 50 публікацій сексуального характеру, які з'являлися на цих українських сайтах. Як вдалось виявити шляхом аналізу, такої кулькості журналістських матеріалів було достатньо, щоб виокремити п'ять способів репрезентації сексуальності, які засосовуються на всіх без винятків інформаційних ресурсах, обраних для моніторингу. Два з п'яти способів репрезентації сексуальності, які ми описуємо першими, не містять маніпуляції (поширення просвітницького контенту сексуального характеру та створення дискусії для з'ясування суспільної думки), інших три – містять (маніпулювання у поданні контенту сексуального характеру як «фактів без оцінок» та поширення контенту сексуального характеру з позитивною чи негативною оцінками).

Перший пункт нашої класифікації репрезентації сексуальності в інтернет-медіа – це *поширення просвітницького контенту сексуального характеру*. В рамках просвітницьких проєктів про сексуальність працюють сайти «ТСН» (створили подкаст

«Секс-освіта») та «Сьогодні» (підрозділ «Питання сексуальності: те, про що соромимось запитати»). Хоча показовими у цьому плані є матеріали видання Platfor.ma, яке у 2018 році створило спеціальний інтернет-проєкт «Тойво», де журналісти, експерти вирішили розібратися, що українці знають про секс, чи готові говорити про нього в сім'ї та як це впливає на усе їхнє життя. Так, наприклад, авторка статті цього проєкту Юліана Скібіцька [20] стверджує, що відсутність сексуальної культури в Україні, страх і невміння говорити про секс прямо пов'язані з глобальними проблемами. За даними фонду «АнтиСНІД» [17], у першій половині 2017 року в Україні було зареєстровано майже 7500 випадків ВІЛ-інфекції і є тенденція до росту захворюваності. Хоча у Західній Європі та Північній Америці цифри скромніші: за оцінками, за 2016 рік відбулося 73 тис. випадків зараження ВІЛ-інфекцією і статистика іде на спад. Крім того, щороку в Україні фіксується 30 випадків ранньої вагітності на тисячу жінок [11]. У Західній Європі цей показник стабільно нижчий. Однією з причин цих явищ експерти називають у тому числі й сексуалізацію медіа, за допомогою яких діти у ранньому віці дізнаються про секс. Згідно соціологічного дослідження в межах міжнародного проєкту «Здоров'я та поведінкові орієнтації учнівської молоді 2014», дві третини опитаних віком 13-17 років шукають потрібну інформацію в мережі. На другому місці за популярністю – телебачення. Тетяна Жерьобкіна, аналітик CEDOS, стверджує, що в Україні немає сексуальної освіти, а у цьому питанні «інтернет – це зло, бо найперше діти натрапляють на статті, які продукують шкідливі стереотипи» [22].

Підтвердженням тези про важливу роль інтернету і телебачення як джерела секс-освіти є й розповіді українських митців, медіа-менеджерів та громадських діячів, котрі зібрав сайт Platfor.ma у рамках проєкту «Тойво». Так, серед тих, хто вперше дізналися про секс саме з телебачення (фільмів) та медіа письменниці Катерина Бабкіна, мандрівник Богдан Логвиненко, сценарист, продюсер і співзасновник радіо «Аристократи» Ярослав Лодигін (фільми з Патріком Свейзі і Брюсом Віллісом). А от головний редактор Вуго 24/7 в Україні Олексій Тарасов стверджує, що дізнався про секс у 9–10 років «від шкільної шпани», «газети «Speed-інфо» з фотографіями голих людей і відеокасетами з роликками» та «журналу «Cool», який друкував серію ілюстрацій з позами в сексі». «Інтернет як джерело

інформації вкрай ненадійний, – розповідає співзасновник видавництва «Видавництво» Ілля Стронговський. – Найімовірніше, що спроба знайти інформацію про секс виведе на порносайти, а це точно не спосіб чогось навчитися (і тема для окремої великої розмови). Тому спиратися все має на фільтровану інформацію, себто книжки» [19]. Експерти наголошують на важливості запровадження спеціальних курсів уже в молодшій школі, щоб діти дізнавалися науково обґрунтовану, підкріплену фактами та новітніми дослідженнями інформацію про сексуальні стосунки, а не керувалися порадами сумнівних медіа-експертів та фейками.

Згідно висновку дослідження Policies for Sexuality Education in the European Union [30], сексуальна освіта є обов'язковою майже в усіх країнах ЄС. Найбільш прогресивними у цьому плані є північні країни ЄС та країни Бенілюксу. Для порівняння, у Швеції сексуальна освіта для підлітків з'явилась наприкінці 1950-х, а у Німеччині та Франції – до 1970-х років. У Нідерландах, де один із найнижчих у світі рівнів підліткових вагітностей, дітям розповідають про устрій людського тіла в 4–7 років. У Фінляндії сексуальна освіта як обов'язковий предмет в школах з'явилась у 1970 році. Ґрунтовно підійшла до питання викладання основ сексуальності у Данії: у школах про свій досвід школярам розповідають люди, які живуть з ВІЛ, працівниці комерційного сексу, гомосексуали. Цікаво, що 90% американських батьків підтримували ідею статевої освіти. У США цей предмет з'явилась у школі в 1960-х, а з 1986 року, коли програму почали фінансувати з федерального бюджету, кількість абортів серед підлітків знизилась більш ніж удвічі [26]. «Наукові дослідження свідчать, що сьогодні, в ситуації розповсюдження СНІДу, без адекватної сексуальної освіти жодна країна не виживе. Погана статистика, яка є і в Росії, і в Україні – наслідок відсутності елементарної освіти. Цим повинні займатися підготовані люди», – так говорив у 2009 році соціолог та сексолог Ігор Кон [22].

В Україні експерти рекомендують використовувати такі додаткові джерела для сексуального виховання: книги Мері Роуч «Секс для науки. Наука для сексу», Джері Бейлі «Моє тіло змінюється. Все, що хочуть знати підлітки, та соромляться говорити батьки», Катерини

Януш «Як я з'явився на світ», Ді Снайдера «Курс виживання для підлітків», Ганни Хеглунд «Бути мною», Наомі Вульф «Вагіна: нова історія жіночої сексуальності», Моріс Яффі та Елізабет Фенвік «Секс у житті жінки» і «Секс у житті чоловіка», Колеги Вульф «Я, ти, він, вона та інші збоченці», Насті Мельниченко «#ЯНеБоюсьСказати». Також можна використовувати блоги авторитетних спеціалістів у сфері сексології на електронних платформах. Креативно до пояснення сексуальності підійшла українська анімаційна студія NEED, котра створює цікаві освітні ролики – «Біологія сексуальності». Експертом проекту виступає автор серії лекцій «Color Brain: секс, емоції та мозок», спікер тренінгів із сексуальної освіти для батьків і підлітків Ярина Вишенська. Цікавим є також блоги журналістки Тетяни Ніконової та Лейсі Грін, яка розповідає на YouTube про сексуальне здоров'я та культуру. Відповіді на актуальні і часті питання, котрі виникають в українців, є й на сайті Асоціації сексологів України [1].

Другим способом репрезентації сексуальності в онлайн-медіа є *створення дискусії для з'ясування суспільної думки*. Наприклад, на сайті Gazeta.ua 25 червня 2019 р. з'явилась електронна версія замітки з «Газети по-українськи», де автор розповідає про видання українського перекладу книги Лів Стрёмквіст «Заборонений плід». Ця книга піднімає питання, чи потрібне сексуальне виховання в українських школах і чому фемінізм має позитивний вплив на суспільство. Публікація Анни-Лілії Кокори із заголовком «Частина читачів захоплені книжкою, інша – засуджує, називає сороміцькою» наголошує на невизначеності в оцінці змісту літературної новинки, а читачам пропонують самим оцінити твір.

Наступні два способи репрезентації сексуальності в українських онлайн-медіа – це *поширення контенту сексуального характеру з позитивною чи негативною оцінками*. Наприклад, на сайті «ТСН» вийшла така новина: «155 кілограмів бодіпозитиву: модель plus-size Тесс Голлідей в купальнику продемонструвала пишні сідниці»¹. У цій публікації пропагується західна ідея бодіпозитиву – руху, який закликає прийняти своє тіло таким, яким воно є. Анонімний автор зазначає, що підписники Тесс Голлідей у мережі Instagram розділились в оцінках – комусь подобається її зовнішність,

¹ 155 кілограмів бодіпозитиву: модель plus-size Тесс Голлідей в купальнику продемонструвала пишні сідниці. URL: <https://tsn.ua/lady/news/show->

[biznes/155-kilogram-bodipozitivu-model-plus-size-tess-gollidey-v-kupalniku-prodemonstruvava-pishni-sidnici-1369716.html](https://tsn.ua/lady/news/show-biznes/155-kilogram-bodipozitivu-model-plus-size-tess-gollidey-v-kupalniku-prodemonstruvava-pishni-sidnici-1369716.html) (дата звернення: 30.08.2019).

інші – засуджують. Зауважимо, що наведення різних думок – це правильна схема подачі інформації з точки зору журналістської етики. Однак автор використовує оцінні судження, що є прикладом маніпуляції в аспекті репрезентації сексуальності. Текст матеріалу містить іронічно-гумористичну лексику, наприклад, словосполучення «150 кілограмів бодіпозитиву» й такі означення, як «пишні сідниці» та «об'ємні форми». Автор зазначає, що Тесс «не соромиться» фотографуватися в купальнику, тим самим вішаючи ярлик, якого саме тіла можна соромитися і як саме виглядають «пишні сідниці» та «об'ємні форми». Хоча, на нашу думку, це має вирішувати кожен читач самостійно, адже питання краси тіла відрізняється залежно від особливостей культури, історичної епохи, сексуальних уподобань кожної людини та багатьох інших факторів.

Втім, найчастіше, як вдалося з'ясувати у результаті нашого моніторингу, працівники інтернет-ЗМІ *подають контент сексуального характеру як «факт без оцінок»*, використовуючи у тексті новин і заголовках такі шаблони: «вчені назвали», «опитування показало», «експерти пояснили». Таким чином, на нашу думку, вони беруть свою репутацію, відмежовуються від процесів таблоїдизації та намагаються здаватися авторитетнішими. Наприклад, редакційний колектив «Української правди. Життя» 22 травня 2019 року публікує результати дослідження, оприлюднені дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ). На сайті з'явилось три матеріали по цій темі (загалом в день сайт «УП. Життя» публікує 5-6 новин, за нашою інформацією): основний лонгрід «Які вони, українські підлітки: про соцмережі, секс, алкоголь, спорт, довіру до батьків та друзів» [23], де коротко розкрито суть дослідження ЮНІСЕФ, а також додатково два матеріали у вигляді новин, які дублюють окремі аспекти згаданого вище лонгріду – «Кожен восьмий український підліток залежний від соцмереж – дослідження» [7] і «Коли українські підлітки починають займатися сексом: дослідження» [8]. У всіх цих публікаціях немає жодної оцінки, окрім даних опитування, однак репрезентація сексуальності у цьому випадку відбувається на іншому рівні. Редакційний колектив вирішив виокремити з лонгріду два окремих аспекти та зацентрувати на них читацьку увагу, опублікувавши ще раз – про секс і залежність підлітків від соцмереж. Тобто зі всіх напрямків дослідження ЮНІСЕФ про спосіб життя

підлітків, наприклад, вживання алкоголю, заняття спортом, довіру про батьків та друзів, в пріоритет поставлено теми сексу і соцмереж. Таким чином «Українська правда. Життя» показав, що саме, на його думку, заслуговує на подвійну увагу.

До слова, в онлайн-медіа є кілька способів визначити, як аудиторія сприйняла певну інформацію – це так звані поведінкові фактори (наприклад, глибина та час перегляду публікації). Часто ці дані не є публічними. Втім, нам доступні три інших орієнтира – кількість переглядів публікації, коментарів та поширень у соціальних мережах. Отже, станом на 28 червня 2019 року вищезгаданий лонгрід «УП. Життя» переглянуто трохи більше 30 тисяч разів, 3,1 тис. користувачів Facebook поширили лінк на статтю на своїй сторінці, а вкінці матеріалу є чотири коментарі. Натомість новина про залежність підлітків від соцмереж була цікавою читачам порівняно менше – 2989 переглядів, 206 поширень в Facebook і шість коментарів. А найбільшого резонансу набула новина про початок статевого життя у підлітків – 79323 перегляди, 47 поширень та 21 коментар. Отож, якщо оцінювати результат, який отримав редакційний колектив від своєї роботи, то третя публікація (про підлітковий секс) була найбільш ефективною у плані привернення читацької уваги та дискусійності. Як саме ця маніпуляція вплине на медіааудиторію, важко визначити. Детальніше про це у праці «Маси» писав Володимир Різун. Вчений дослідив особливості свідомість, думок, настроїв та поведінки мас у контексті масової комунікації [28, с. 77–123]. Однак імовірними негативними наслідками може стати закріплення стереотипного образу сучасної молоді, маркерами якої начебто є інтерес до сексу та залежність від соцмереж [30, с. 19–38], адже саме на цьому редакція «УП. Життя» наголосив двічі. На нашу думку, в аспекті репрезентації сексуальності у цьому випадку журналісти мали б або опублікувати тільки один лонгрід і не відокремлювати з нього дублікатів для окремих публікацій, або писати «дублікати» й про всі інші аспекти дослідження ЮНІСЕФ – рівень вживання алкоголю, заняття спортом та довіру до батьків та друзів.

Висновки. У ході дослідження нам вдалось визначити п'ять способи репрезентації контенту сексуального характеру в українських інтернет-ЗМІ: 1) надання просвітницької інформації («Сьогодні», «ТСН»); 2) створення дискусії для з'ясування суспільної думки (Gazeta.ua), 3) інформація з позитивною оцінкою,

4) інформація з негативною оцінкою;
5) маніпулювання у поданні інформації як «факту без оцінок» (на прикладі публікації на сайті «Українська правда. Життя»).

На нашу думку, використання маніпуляції в процесі репрезентації сексуальності може призвести до закріплення стереотипних уявлень

та «ярликів» в аудиторії конкретних українських інтернет-ЗМІ. Створення просвітницьких проєктів та окремих публікацій, основною метою яких є навчання, розвінчання міфів та пояснення, навпаки має позитивний ефект на медіааудиторію.

Література

1. Асоціація сексологів та сексотерапевтів України: офіційний сайт (2019), available at: <https://sexology.org.ua> (accessed: 20 June, 2019).
2. Безугла Р. І. Візуальні образи в сучасному науковому дискурсі. Гламур як візуально-образна репрезентація / Р. І. Безугла // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Мистецтвознавство. – 2018. – Вип. 26. – С. 11-16.
3. Брага І. І. Мовна репрезентація образу держави у пресі України (кінець 1970-х – початок 2000-х років) [Текст] : дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / Брага Ірина Іванівна ; Київський національний лінгвістичний ун-т. – К., 2002.
4. Гинзбург К. Репрезентация: Слово, Идея, Вещь / пер. с фр. Г. Галкиной. / К. Гинзбург // Новое литературное образование, 1998. – № 33.
5. Гоц Л. С. Репрезентація магії в сучасній медіакulturі [Текст] : автореф. дис. ... канд. культурології : 26.00.01 / Гоц Людмила Сергіївна, Харків. – 2014. – 20 с.
6. Грабовська І. Репрезентація архетипів у гендерних стереотипах української культури [Текст] : [монографія] / Грабовська І., Купцова Т., Талько Т. – К. : Лисенко М. М. [вид.], 2012. – 194 с.
7. Кожен восьмий український підліток залежний від соцмереж – дослідження (2019), available at: <https://life.pravda.com.ua/society/2019/05/22/236981/> (accessed: 23 June, 2019).
8. Коли українські підлітки починають займатися сексом: дослідження (2019), available at: <https://life.pravda.com.ua/health/2019/05/22/236984/> (accessed: 23 June, 2019).
9. Мерскін Д. Сексуализация медиа. Как и почему мы это делаем. Харьков : Гуманитарный центр, 2015. – 380 с.
10. Мудрик-Іванець О. В. Колористична репрезентація концепту "краса" в мові Овідія / О. В. Мудрик-Іванець // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2013. – Вип. 678. – С. 127-129.
11. Проблема подростковой беременности в странах Восточной Европы и Центральной Азии (2013), available at: https://albania.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Teenage%20pregnancy_RUS.PDF (accessed: 27 June, 2019).
12. Репрезентація як форма нарративізації / О. М. Лагода // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Мистецтвознавство. Архитектура. – 2013. – № 4. – С. 39-43.
13. Різун В. В. Маси / Різун Володимир Володимирович // Київ : ВПЦ «Київський університет», 2003. – 108 с.
14. Роздобуцько О. М. Репрезентація часу в соціології [Текст] : дис. ... канд. соціол. наук : 22.00.04 / Роздобуцько Олена Миколаївна, Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2010.
15. Сенсорно-чуттєве тіло та його художня репрезентація в образно-нарративній структурі англійської літератури модернізму й постмодернізму / І. Галуцьких // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство. – 2015. – № 3. – С. 127–134.
16. Сошніков А. О. Репрезентація української ментальності у соціокультурних синтезах [Текст] : дис... канд. філос. наук: 09.00.04 / Сошніков Андрій Олександрович. Харківський держ. педагогічний ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Х., 1999.
17. СПИД в Украине: статистика (2017), available at: http://www.antiaids.org/news/aids_stat/spid-v-ukraine-statistika-na-01062017-11170.html (accessed: 27 June, 2019).
18. Субота М. М. Репрезентація соціальної реальності у текстах масової комунікації [Текст] : дис... канд. соціол. наук: 22.00.04 / Субота Марина Миколаївна, Харківський національний ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2008.
19. Цей, тойово: секс в Україні та як про нього говорити (2018) available at: <https://platfor.ma/topics/toyvo/tojvo-seks-v-ukrayini/> (accessed: 27 June, 2019).

20. Цей, тойво: як українці дізнаються про секс (2018), available at: <https://platfor.ma/topic/tojvo-yak-ukrayintsi-diznavalys-pro-seks/> (accessed: 27 June, 2019).
21. Шемякіна Н. В. Авторська репрезентація у мові сучасної французької преси (структурно-семантичний та комунікативно-прагматичний аспекти) [Текст] : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.05 / Шемякіна Наталія Володимирівна ; Київський держ. лінгвістичний ун-т. – К., 2000.
22. Як відбувається статева освіта за кордоном (2017), available at: <https://osvitoria.media/experience/hto-rozkazhe-pro-seks-2/> (accessed: 27 June, 2019).
23. Які вони, українські підлітки: про соцмережі, секс, алкоголь, спорт, довіру до батьків та друзів (2019), available at: <https://life.pravda.com.ua/society/2019/05/22/236974/> (accessed: 23 June, 2019).
24. Яненко Я. Я. Репрезентація цінностей в рекламі в сучасному українському суспільстві [Текст] : автореф. дис.... канд. соціол. наук : 22.00.04 / Яненко Ярослав Васильович, Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2012. – 18 с.
25. Яновська Г. В. Фреймова репрезентація іронії в пресі (на матеріалах української, російської, польської та англійської преси) [Текст] : дис... канд. філол. наук: 10.02.15 / Яновська Ганна Володимирівна, Харківський національний ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2006.
26. Adolescent fertility rate, births per 1,000 women ages 15–19 (2017), available at: https://data.worldbank.org/indicator/SP.ADO.TFRT?locations=US&order=wbapi_data_value_2014%20wbapi_data_value%20wbapi_data_value-last&sort=asc (accessed: 23 June, 2019).
27. Chartier R. (1989) Le monde comme reprOsentation // Annales E. S. C. 1989. – № 6. P. 1514–1515.
28. Gitlin T. (2003). Teaching amid the torrent of popular culture. In D. Ravitch, J. P. Viteritti (Eds.). *Kid stuff: Marketing sex and violence to Americans children* (pp. 19-38). Baltimore: Johns Hopkins University Press.
29. Hall S. (1997). *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Sage Publications & Open University. P. 203.
30. Policies for Sexuality Education in the European Union (2013), available at: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2013/462515/IPOL-FEMM_NT\(2013\)462515_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2013/462515/IPOL-FEMM_NT(2013)462515_EN.pdf) (accessed: 23 June, 2019).
31. Robert P. *Le Petit Robert*: в 2 т. Т. I / P. Robert. – Paris : Le Robert, 1985. – 2169 p.

References

1. Association of Sexologists and Sex Therapists of Ukraine: Official Website (2019), available at: <https://sexology.org.ua/> (accessed: 30.08.2019).
2. Bezuhla R. I. (2018), «Visual images in the modern scientific discourse. Glamor as a visual-image representation», *Ukrainska Kultura: Mynule, Suchasne, Shliakhy Rozvytku. Mystetstvoznavstvo [The Ukrainian Culture: the Past, the Present, the Ways of Development. The Art Studies]*, no. 26. pp. 11-16, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uk_msshr_2018_26_4 (accessed: 30.08.2019).
3. Braha I. I. (2002), *Linguistic Representation of the State Image in the Press of Ukraine (Late 1970s – Early 2000s)*, PhD diss. (polit. sci.), Kyiv National Linguistic University, 216 p.
4. Ginzburg K. (1998), «Representation: word, idea, thing», *Novoye Literaturnoye Obrazovaniye [New Literary Education]*, vol. 33.
5. Hots L.S. (2014), *Representation of Magic in Contemporary Media Culture*, Abstract of the PhD diss. (cult. stud.), Kharkiv State Academy of Culture, 20 p.
6. Grabovska I., Kuptsova T. & Talko T. (2012), *Representation of Archetypes in Gender Stereotypes of Ukrainian Culture*, Kyiv, 194 p.
7. *Ukrainska pravda. Zhyttia [Ukrainian truth. Life]* (2019), «Every eighth Ukrainian teen is addicted to social networks», available at: <https://life.pravda.com.ua/society/2019/05/22/236981/> (accessed: 30.08.2019).
8. *Ukrainska pravda. Zhyttia [Ukrainian truth. Life]* (2019), «When Ukrainian teens begin having sex: a study», available at: <https://life.pravda.com.ua/health/2019/05/22/236984/> (accessed: 30.08.2019).
9. Merskin D. (2015), *Sexualization of Mass Media. How and Why We Do It*, Humanitarian Center, 380 p.
10. Mudryk-Ivanets O.V. (2013), «The color representation of the concept “beauty” in the language of Ovid», *Naukovyi Visnyk Chernivetskoho Universytetu. Romano-Slovianskyi Dyskurs [Scientific Bulletin of Chernivtsi University. Romance-Slavic Discourse]*, no. 678, pp. 127–129, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvchu_rsd_2013_678_28 (accessed: 30.08.2019).

11. UNFPA Albania (2013), «The problem of teenage pregnancy in the Eastern Europe and Central Asia», available at: https://albania.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Teenage%20pregnancy_EN.PDF (accessed: 30.08.2019).
12. Representation as a Form of Narrativization (2013), Bulletin of the Kharkiv State Academy of Design and Arts. Art Studies. Architecture. № 4. P. 39-43.
13. Rizun V. (2003), Masses, VPC «Kyiv University», Kyiv, 108 p.
14. Rozdobutko O. M. (2010), Representation of Time in Sociology, PhD diss. (social. sci.), M. P. Dragomanov National Pedagogical University, 170 p.
15. Gitlin T. (2003), «Teaching amid the torrent of popular culture», in Ravtich, D. & Viteritti, J.P. (Eds.), Kid Stuff: Marketing Sex and Violence to Americans Children, Johns Hopkins University Press, Baltimore, pp. 19-38.
16. Soshnikov A. O. (1999), Representation of Ukrainian Mentality in Socio-Cultural Syntheses, PhD diss. (phil. sci.), H.S.Skovoroda State Pedagogical University of Kharkiv, 199 p.
17. Antiaids.org (2017), «AIDS in Ukraine: statistics for 01.06.2017», available at: http://www.antiaids.org/news/aids_stat/spid-v-ukraine-statistika-na-01062017-11170.html (accessed: 30.08.2019).
18. Subota M.M. (2008), Representation of Social Reality in the Texts of Mass Communication, PhD diss. (polit. sci.), Kharkiv National University named after Karazin V.N., 184 p.
19. Platfor.Ma (2018) «About this, whatsiname: sex in Ukraine and how to talk about it», available at: <https://platfor.ma/topics/toyvo/tojvo-seks-v-ukrayini/> (accessed: 30.08.2019).
20. Platfor.Ma (2018) «Sex in Ukraine and how to talk about it», available at: <https://platfor.ma/topics/toyvo/tojvo-seks-v-ukrayini/> (accessed: 30.08.2019).
21. Shemyakina N. V. (2000), Author's Representation in the Language of the Modern French Press (Structural-Semantic and Communicative-Pragmatic Aspects), PhD diss. (philol. sci.), Kyiv State Linguistic University, 227 p.
22. Osvitoria Media (2017), «Sex education abroad», available at: <https://osvitoria.media/experience/htorozkazhe-pro-seks-2/> (accessed: 30.08.2019).
23. Ukrainska pravda. Zhyttia [Ukrainian truth. Life] (2019), «What they are, the Ukrainian teens: about social networks, sex, alcohol, sports, parents' credibility and friends», available at: <https://life.prawda.com.ua/society/2019/05/22/236974/> (accessed: 30.08.2019).
24. Yanenko Y. V. (2012), Presentation of Values in Advertising in the Modern Ukrainian Society, Abstract of the PhD diss. (social. sci), V.N. Karazin National University of Kharkiv, 18 p.
25. Yanovska H. V. (2006), Frame Representation of Irony in the Press (on the Materials of Ukrainian, Russian, Polish and English Language Press), PhD diss. (polit. sci.), Karazin V.N.National University of Kharkiv, 213 p.
26. The World Bank (2017), «Adolescent fertility rate, births per 1,000 women ages 15–19», available at: https://data.worldbank.org/indicator/SP.ADO.TFRT?locations=US&order=wbapi_data_value_2014%20wbapi_data_value%20wbapi_data_value-last&sort=asc (accessed: 23 June, 2019).
27. Chartier R. (1989), «Le monde comme representation», Annales. Economies. Societes, Civilisations, no. 6. pp. 1505-1520.
28. Gitlin T. (2003), «Teaching amid the torrent of popular culture», in Ravtich, D. & Viteritti, J.P. (Eds.), Kid Stuff: Marketing Sex and Violence to Americans Children, Johns Hopkins University Press, Baltimore, pp. 19-38.
29. Hall S. (1997), Representation: Cultural Representations and Signifying Practices, Sage Publications & Open University, London, 203 p.
30. European Parliament (2013), Policies for Sexuality Education in the European Union, 56 p., available at: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2013/462515/IPOL-FEMM_NT\(2013\)462515_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2013/462515/IPOL-FEMM_NT(2013)462515_EN.pdf) (accessed: 23 June, 2019).
31. Robert, P. (1985), Le Petit Robert, in 2 vols., vol. 1, Le Robert, Paris, 2169 p.